KLAUS WELP

B SUNNUNTAI URA & TYÖ TALOUS

Sunnuntai: 100-hanke ei kelvannut eduskunnalle. ▶ B 10–11

Ura & työ: Miten bisneselämässä pukeudutaan? ▶ B 14–16

SUNNUNTAI

Tommi Nieminen HS, teksti

Klaus Welp, kuvitus

Juha Kärkkäinen soittaa takaisin, kun olen soittanut hänelle kaksi kertaa tuloksetta.

Kärkkäinen sanoo olevansa ulkomailla. Kun Kärkkäinen kuulee puhuvansa Helsingin Sanomien toimittajalle, hän kysyy komentavalla äänellä: ”Mitä asiaa?”

Kärkkäinen ilmoittaa palaavansa Suomeen joskus viikon kuluttua. Sitten kuuluu: *tuut tuut tuut tuut…*

Tavoittelen Juha Kärkkäistä, koska hän on monella tapaa ainutlaatuinen yrittäjä. Hän on noussut yhdeksi Suomen mahtavimmista halpahalliyrittäjistä, vaikka vuonna 2009 J. Kärkkäinen oy ajautui velkasaneeraukseen.

Viime vuosina yhtiö on noussut jaloilleen, kaikessa hiljaisuudessa. Se on kasvu-uralla, ja viime huhtikuussa Kärkkäinen avasi Jyväskylään uuden tavaratalon. Seuraava on jo vireillä Rovaniemelle. Vuonna 2016 yhtiön liikevaihto oli jo 172 miljoonaa euroa, ja tälle vuodelle Kärkkäinen odottaa jopa 200 miljoonan euron liikevaihtoa.

J. Kärkkäinen on maan neljänneksi suurin halpahalliketju, huomattavasti isompi kuin esimerkiksi julkkisyrittäjä **Vesa Keskisen** Veljekset Keskinen oy. Selkeästi Kärkkäistä isompi on vain Tokmanni.

Yksi Kärkkäisen hehtaarihallien tavaramerkeistä on jokasyksyiset Sikapäivät, kaksiviikkoinen kampanja, jolloin tavaraa myydään ”sikamaiseen hintaan” ja tuotteita on ”sikamainen valikoima”.

Maailmankatsomus erottaa Juha Kärkkäisen Suomen muista halpahallipatruunoista.

Se on Kärkkäisellä poikkeuksellisen radikaali. Syksyllä 2013 hänet tuomittiin 90 päiväsakkoon kiihottamisesta kansanryhmää vastaan. Kärkkäisen tuolloin omistamassa ja päätoimittamassa Magneettimedia-lehdessä oli julkaistu useita juutalaisvastaisia kirjoituksia. Lisäksi tavarataloyhtiö J. Kärkkäinen oy tuomittiin 45 000 euron yhteisösakkoon.

Kärkkäisen yhteistyökumppaneita ovat olleet uusnatsistisen Pohjoismaisen vastarintaliikkeen (PVL) aktivistit. Aiemmin PVL toimi Suomessa nimellä Suomen vastarintaliike. Yhteistyötä Kärkkäinen on tehnyt jopa hämmästyttävän avoimesti.

Kun Rovaniemen hovioikeus kesällä 2014 käsitteli Kärkkäisen käräjäoikeudessa saamaa tuomiota, Kärkkäinen pyysi todistajakseen **Juuso Tahvanaisen**. Hän on PVL:n aktiivi, joka toimi liikkeen Suomen-osaston johtajana vuodet 2012–2015.

Tahvanaisen todistus ei auttanut. Hovioikeus vahvisti käräjäoikeuden tuomion. Vuonna 2015 Kärkkäinen luovutti tuomion myötä ryvettyneen Magneettimedian PVL:n aktivisteille. Verkkomediaa alkoi julkaista Pohjoinen perinne -yhdistys. Yhdistysrekisterin mukaan Pohjoisen perinteen nimenkirjoittajissa on PVL:n aktivisteja. Yksi heistä on **Jesse Torniainen**.

Torniainen on sittemmin tuomittu kahden vuoden vankeuteen törkeästä pahoinpitelystä, joka tapahtui Helsingin asema-aukiolla syyskuussa 2016. Uhri kuoli kuusi päivää teon jälkeen, mutta käräjäoikeus hylkäsi syytteen törkeästä kuolemantuottamuksesta. Tuomio ei ole lainvoimainen, sillä syyttäjä on valittanut tuomiosta hovioikeuteen. Tapauksen käsittely alkaa joulukuussa.

Maaliskuussa 2017 Poliisihallitus teki oikeuskanteen, jossa se vaatii Pohjoismaisen vastarintaliikkeen Suomen-osaston sekä siihen välillisesti kuuluvan Pohjoinen perinne ry:n lakkauttamista.

Viime viikolla vastarintaliike vastasi lähettämällä kansanedustajille kansallissosialistisen manifestinsa sekä vetoomuksen, että järjestöä ei kiellettäisi.

Soitan taas Kärkkäiselle.

Haluaisin kysyä monesta asiasta: Kärkkäisen kirjoituksista ja ajatuksista. Yrittäjyydestä ja elämästä. Ystävistä ja vihollisista. Persoonasta ja elämänvalinnoista. Sekä siitä, miksi Kärkkäinen pyysi Rovaniemen hovioikeuteen juuri uusnatsijohtaja Tahvanaisen.

Ehdin esittäytyä Helsingin Sanomien toimittajaksi. Kärkkäinen katkaisee puhelun: *tuut tuut tuut tuut…*

Kärkkäinen välttelee julkisuutta HS:n kaltaisissa perinteisissä viestimissä. Se ei ole sinänsä yllättävää. Hän on 2010-luvulla joutunut julkisuuteen rasismisyytöksistä, uusnatsiyhteyksistä, rikosoikeudenkäynneistä ja tuomioista.

J. Kärkkäinen oy:n ydinalue on Ylivieska, 15 000 asukkaan kaupunki Pohjois-Pohjanmaalla. On osin Kärkkäisen ansiota, että Ylivieska kutsuu itseään *kauppakaupungiksi*. Siellä on Iso Kärkkäinen, 30 000 neliön halli kaupungin laidalla. Se on Kärkkäisen kruunujalokivi, vaikka Lahden tavaratalo on parituhatta neliötä suurempi.

Myös Ylivieskassa Kärkkäinen on ristiriitainen hahmo.

Kaupungin johdolle hän on suurtyöllistäjä, joka palkittiin Pro Ylivieska -mitalilla vuonna 2014.

Facebookin Ylivieska-ryhmässä hänestä on käyty pitkiä keskusteluja. Osa ylivieskalaisista inhoaa ja boikotoi Kärkkäistä, osa taas jakaa hänen jyrkän kansallismielisyytensä. Moni ylivieskalainen sanoo, että työnantajana Kärkkäisellä on mukavan tyypin maine. Hän ei ole muiden maakuntien kyläkauppiaiden, kuten Vesa Keskisen tai **Sampo Kaulasen**, kaltainen julkisuustyrkky.

Kun Kärkkäinen täytti maaliskuussa 50 vuotta, Ylivieskan tavaratalon henkilökunta puki hänet vaaleanpunaiseen pussuasuun. Kylttiin oli kirjoitettu: *Sikapäivät jo 20 vuotta ja Jussi-possu 50 vuotta!*

Kärkkäisen lehdessä KauppaSuomessa ilmestyi tuolloin syntymäpäiväjuttu, jossa kauppias kertoo elämästään ja maailmankatsomuksestaan. Sama teksti lähetettiin useampaan maakuntalehteen. Se kannatti. Esimerkiksi Keskipohjanmaa-lehti koosti merkkipäiväjutun suoraan Kärkkäisen yhtiön tarjoamasta tekstistä, lisäämättä toimituksessa lausettakaan. Jutun tekijäksi oli merkitty Keskipohjanmaa.

On kaksi Juha Kärkkäistä: vanha ja uusi. Näin ainakin Ylivieskassa moni ajattelee.

Se alkuperäinen Juha Kärkkäinen oli sisukas ja töitä pelkäämätön kauppamies. Hän aloitti yrittäjyyden ”reistailevalla toribussilla” vuonna 1988. Kolme vuotta myöhemmin hän perusti vaimonsa kanssa Ylivieskaan ensimmäisen Kärkkäisen varastomyymälän.

Pariskunta teki rajusti töitä ja sai suuren perheen.

Vuosina 2006–2007 Kärkkäisen elämä sai käänteen. Perhe teki irtioton ruuhkavuosiyrittäjän arjesta. Sapattivuosi vietettiin kiertämällä asuntoautolla Yhdysvaltoja. Floridassa Kärkkäinen tutustui **Jukka S. Jumppanen** -nimiseen sijoittajaan.

Amerikan-matkasta Kärkkäinen on puhunut esimerkiksi Rovaniemen hovioikeudessa, jonka pöytäkirjojen mukaan Kärkkäinen oli tutustunut Yhdysvalloissa *henkilöön, joka oli kertonut hänelle Maailmanpankin omistuspohjasta*. Kärkkäinen kertoi oikeudelle, että tuolloin hänellä

ITÄ PI

SUNNUNTAI

heräsi kiinnostus maailmanpolitiikkaan.

Soitan Jumppaselle Yhdysvaltoihin. Osoitetietojen mukaan hän asuu edelleen Floridassa. Jumppanen vastaa ja kuulostaa yllättyneeltä. Kun kerron, että asiani koskee Kärkkäistä ja heidän tapaamistaan Floridassa vuosikymmen sitten, Jumppanen sanoo vain: ”Niin mitä sitten?”

Sitä, että Kärkkäinen on kertonut kyseisen tapaamisen vaikuttaneen häneen voimakkaasti. Kiinnostaisi kuulla tapaamisesta tarkemmin.

”Ne muutamat haastattelut, joita olen aikoinaan antanut, ovat päätyneet lehteen jossain ihan muussa muodossa. Joten päätin, etten enää anna haastatteluja. Kiitoksia soitosta.”

Tuut tuut tuut tuut…

Kun Kärkkäinen palasi Yhdysvalloista Ylivieskaan, hän oli kuin toinen ihminen. Näin moni Ylivieskassa sanoo.

Valtuuston puheenjohtaja ja keskustan kansanedustaja **Juha Pylväs** korostaa sitä, etteivät etelän ihmiset oikein ymmärrä tätä asiaa: kun Ylivieskassa ajatellaan Kärkkäistä, ajatellaan yleensä sitä alkuperäistä Kärkkäistä.

”Hän on hirveän räiskyvä, duracell-pupu, juoksuttaa hirveän paljon ideoita. Varsin mielenkiintoinen henkilö.”

Mutta myös Pylvään mielestä Yhdysvalloista Ylivieskaan palasi kuin toinen mies. ”Hyvin paljon yhteiskuntaa kohtaan kriittisempi. Mustavalkoisempi ajattelumaailmaltaan.”

”Vähän sitä katsottiin, että miten se Juha, uskovainen ihminen, ryhtyy tuollaiseen juutalaisvastaisuuteen.”

Näin todella tapahtui. Pian Suomeen palattuaan Kärkkäinen lakkautti yhtiönsä Iso Magneetti -mainoslehden ja perusti tilalle Magneettimedian. Hän ryhtyi itse päätoimittajaksi. Magneettimedia alkoi julkaista kirjoituksia, jotka on myöhemmin hovioikeudessa asti todettu juutalaisvastaisiksi ja rasistisiksi.

Kärkkäinen alkoi tehdä yhteistyötä uusnatsien kanssa. Sopimus oli, että Magneettimedia ja PVL:n verkkosivut voivat julkaista ristiin toistensa kirjoituksia.

Elokuussa 2012 Magneettimedian kirjoituksista tehtiin kaksi erillistä tutkintapyyntöä. Toisen niistä teki Helsingin juutalainen seurakunta. Vielä siinäkään vaiheessa Kärkkäinen ei jarrutellut. Helmikuussa 2013, kesken syyteharkinnan, Magneettimediassa julkaistiin artikkeli *Juutalaisten holokaustin myytti 6 miljoonasta uhrista*.

Yhdysvalloista Ylivieskaan palasi kuin toinen mies.

Lokakuussa 2013 Ylivieska-Raahen käräjäoikeus tuomitsi Kärkkäisen kiihottamisesta kansanryhmää vastaan. Tuomiokaan ei hillinnyt Kärkkäistä, sillä vielä ennen hovioikeuskäsittelyä Magneettimedia julkaisi artikkelin *Holokaustivalhe paljastui Yhdysvalloissa*. Tuomio vahvistettiin hovioikeudessa syyskuussa 2014.

Oikeudenkäynti johti niin kiusalliseen julkisuuteen, että maaliskuussa 2013 Kärkkäisen tilalle toimitusjohtajaksi vaihdettiin **Riku Ilvesluoto**. Vain neljä kuukautta myöhemmin Ilvesluoto ja J. Kärkkäinen oy:n henkilökunta ilmoittivat sanoutuvansa irti Magneettimedian jutuista.

Lokakuussa 2013 Ilvesluoto irtisanoutui ja Kärkkäinen palasi toimitusjohtajaksi. Ilvesluoto totesi tuolloin, että Magneettimedian julkaisupäätökset oli tehnyt yksin Kärkkäinen ilman yhtiön hallituksen tai toimitusjohtajan hyväksyntää.

Soitan Ilvesluodolle. Hänkään ei kuulosta ilahtuneelta, vaan sanoo, ettei sano tästä asiasta yhtään mitään.

”Mä en ole yksiselitteisesti käytettävissä tässä. Kuulemiin.”

Tuut tuut tuut tuut…

Tuomion jälkeen yhtiö oli sekavassa tilassa, sillä se oli myös keskellä velkasaneerausta. Marraskuussa 2013 Kärkkäinen perusti Magneettimedian tilalle KauppaSuomi-nimisen ilmaisjakelulehden. Mutta Magneettimediankin varalle Kärkkäisellä oli suunnitelmia.

Vuonna 2015 julkisuuteen vuoti uusnatsien PVL:n salainen keskustelufoorumi. Sen keskusteluissa vilahti myös Kärkkäisen nimi. Selvisi, että Kärkkäinen oli ollut aloitteentekijä, kun hän ja uusnatsijärjestö aloittivat yhteistyön.

28. tammikuuta 2013 Juuso Tahvanainen kirjoitti PVL:n **Henrik Holapalle:** *Kärkkäinen kyseli, että voidaanko sivuillamme olevia artikkeleita jälleen julkaista Magneettimediassa, ja annoin toki luvan.*

9. lokakuuta 2013 Tahvanainen kirjoitti: *Kärkkäinen kysyi, että olisiko Kullervo-blogin pitäjällä kiinnostusta kirjoittaa palkkiota vastaan Magneettimediaan artikkelia Demlasta ja poliittisesti värittyneestä oikeuslaitoksesta?*

Yhteistyö johti lopulta siihen, että alkuvuonna 2014 Kärkkäinen näyttää palkanneen Tahvanaisen Magneettimediaan. Nimittäin 15. helmikuuta 2014 Holappa onnitteli Tahvanaista: *Terve! Ja onnittelut uudesta asemastasi Magneettimediassa!*

Vuonna 2015 Kärkkäinen luovutti Magneettimedian PVL:n aktivisteille. Näin asiasta kerrottiin Magneettimediassa: *J. Kärkkäinen oy luovutti Pohjoiselle perinteelle Magneettimedian oikeudet, jotta kriittinen yhteiskunnallinen kirjoittaminen voisi jatkua Suomessa.*

Kärkkäinen on toiminut avoimemmin kuin muut kaltaisensa. Talouseliitin keskuudessa on varmasti useita muitakin äärioikeistolaisia, mutta uusnatsisympatioista vaietaan visusti. Kärkkäinen taas ei ole juuri laskelmoinut, kuinka kalliiksi aatteellisuus hänelle tulee.

Eikä Kärkkäinen ole hävennyt kavereitaan. Helmikuussa 2015 hän antoi muutaman lausunnon HS:lle. Hän intoutui kehumaan PVL:ää ja Tahvanaista: ”Olen näihin poikiin tutustunut. Olen huomannut, että nämähän ovat harvinaisen fiksuja kavereita, niin kuin tämä Juusokin.”

Yksi asia on selvä: Kärkkäinen on poikkeuksellisen taitava liikemies. Halpatavarakaupan hän osaa paremmin kuin suurin osa kilpailijoista. Siksi yhtiö kasvaa taas.

Kärkkäisellä on myös täysi oikeus yrittäjyyteensä, sillä tuomionsa hän on yhteiskunnalle sovittanut. Kansanryhmää vastaan kiihotuksesta saamansa tuomion lisäksi Kärkkäiseltä löytyy tuomioita hurjista ylinopeuksista. Lokakuussa 2005 hän sai 42 560 euron sakot ajettuaan tutkaan 190 kilometrin tuntivauhtia.

Toukokuussa 2011 Kärkkäinen tuomittiin Etelä-Pohjanmaan käräjäoikeudessa neljän kuukauden ehdolliseen vankeuteen. Sekin tuli hurjastelusta. Hänellä oli kyydissään kolme matkustajaa, ja kun poliisiauto lähti perään, Kärkkäinen pakeni noin 160–170 kilometrin tuntivauhtia. Oi-

JATKUU SEURAAVALLA SIVULLA ▸▸

SUNNUNTAI

Kärkkäisen suurimmassa tavaratalossa Lahdessa vietettiin Sikapäiviä lokakuun puolivälissä.

▸▸ JATKOA EDELLISELTÄ SIVULTA

keuden mukaan Kärkkäinen oli taivutellut matkustajiaan, että joku näistä tunnustaisi olleensa kuljettajana.

Kärkkäisen kiihotustuomiota ja maailmankuvaa ovat joutuneet miettimään myös muut yritykset.

Kaikkihan Kärkkäisen kanssa tekevät yhteistyötä. Kärkkäisen liikkeissä tavaroitaan myyvät lukuisat tunnetut brändit: Arabia, Iittala, Fiskars ja Hackman. Muumi. Vallila ja Luhta. Nokia. Nokian jalkineet. Tunturi ja Helkama. Aarikka. Duudsonit. Fazer. Halva. Joutsen. Kekkilä. Otava. Polar. Rapala. Rovio. Tammi. Serla.

Ja kyllä, Kärkkäisen kaupoissa myydään myös Helsingin Sanomia julkaisevan Sanoma-konsernin Disney-kirjoja.

Merkittävistä yrityksistä tiettävästi vain Finlayson on ilmoittanut täydellisestä Kärkkäis-boikotista. Näin tapahtui huhtikuussa 2015.

”Kävin parin päivän meilikirjeenvaihdon Kärkkäisen kanssa ja kysyin suoraan Magneettimedian kirjoituksista. Hän vastasi, että yhtiö, yhtiön työntekijät ja toimiva johto irtisanoutuvat Magneettimediasta – mutta hän jätti listasta omistajat pois”, sanoo Finlaysonin toimitusjohtaja **Jukka Kurttila**.

Siitä Kurttila päätteli, että Kärkkäinen itse tuki edelleen Magneettimedian kirjoituksia. Finlayson lopetti sopimuksensa J. Kärkkäinen oy:n kanssa, ja boikotti on edelleen voimassa. Kurttilan harmiksi Kärkkäisen kaupoissa on tosin edelleen Finlaysonin kertakäyttöastioita, joiden lisenssivalmistuksesta ja jakelusta vastaa yhteistyökumppani.

Yllättävää oli se, ettei Finlaysonin boikotti vetänyt muita yrityksiä mukaansa.

”Jos me hyväksymme pahuutta ja vääryyttä, se vain lisääntyy”, Kurttila sanoo.

”Aivan kuin yrityksillä olisi lupa hyväksyä pahuus.”

Seuraavana keskiviikkona soitan taas Kärkkäiselle. Kännykkä tuuttaa muutaman sekunnin, ja sitten kuuluu taas tuttu: *tuut tuut tuut tuut…*

Lähetän perään tekstarin, jossa pyydän Kärkkäistä soittamaan takaisin.

Hei, juuri palasin kaukoidästä. Mitä asiasi koskee? Kärkkäinen tekstaa pian. Ehdotan haastattelua Ylivieskassa. Kärkkäinen ei palaa enää asiaan.

Kärkkäisen maailmankuva on kiusallinen asia monelle kuntapäättäjälle. Siitäkin huolimatta, että on osin hämärän peitossa, mitä kaikkea muuta kuin jyrkkää kansallismielisyyttä siihen kuuluu.

Kärkkäisen KauppaSuomi-lehdessä julkaistussa 50-vuotissyntymäpäiväjutussa Kärkkäinen avaa hieman ajatteluaan. Häntä mietityttää Suomeen suuntautuvan maahanmuuton ja uhattuna olevan ”suomalaisuuden” lisäksi esimerkiksi kansainvälisten jättipankkien ja Yhdysvaltojen hallituksen ylivalta.

Kärkkäinen kirjoittaa, että suuret pankit käyttävät kiristyskeinonaan sitä, että kansainvälinen talousjärjestelmä perustuu pankkiirien luomaan velkarahaan, ei todelliseen kierrossa olevaan valuuttaan. Korollisen velan avulla suurpankit ottavat valtioilta, yrityksiltä ja kansoilta vallan.

Nimeltä Kärkkäinen mainitsee vain yhden esikuvan. Tämä on Libyan edesmennyt diktaattori **Muammar Gaddafi**. Kärkkäinen kehuu Gaddafin ajan edistyksellistä Libyaa. Häntä ilahduttaa, että Gaddafi uhmasi dollarin ylivaltaa rakentamalla vaihtoehtoisen kultadinaarijärjestelmän.

Koska Kärkkäinen on kiinnostunut sekä politiikasta että talouspolitiikasta, herää kysymys, millainen Kärkkäinen mahtaa olla lobbarina. Soitan Ylivieskan entiselle kaupunginvaltuuston 2. varapuheenjohtajalle **Heikki Jokiselle**, jota minulle mainostetaan suorapuheisena miehenä.

Jokinen ilmoittaa ykskantaan, ettei hän sano Kärkkäisen asioista sanaakaan. ”En mä rupia.”

Ylivieskan johdossa Kärkkäisestä on vaikea puhua, sillä J. Kärkkäinen oy on seutukunnalle tärkeä työllistäjä. Osin Kärkkäisen ansiosta Savarin liikealue vetää puoleensa myös muita, sillä naapuritonteille on rakennettu Citymarketin ja Prisman isot laatikot.

Kärkkäinen sotkeutuu harvoin Ylivieskan politiikkaan. Valtuuston puheenjohtaja Pylväs kertoo, että Kärkkäinen otti häneen yhteyttä syksyllä 2015, kun Ylivieska käsitteli myönteisen päätöksen saaneiden turvapaikanhakijoiden sijoittamista kuntaan. Keskustelu oli ”räväkkä”. Kärkkäinen sanoi Pylväälle, ”ettei pitäisi ottaa ketään”.

Mielipiteisiinsä Kärkkäisellä on tietenkin täysi oikeus. Maahanmuuttoa saa vastustaa, jos tekee sen lakien puitteissa. Rajanveto vihatekstin kohdalla on usein tulkintakysymys.

Kärkkäisen lehti KauppaSuomi julkaisi viimeksi huhtikuussa 2017 tekstin, joka testaa tuota rajaa. Kyseessä oli nimimerkki **Arvi Pihkalan** kirjoittama *Kouluista tehtiin poliittisia aivopesukeskuksia – ketkä ovat syyllisiä?*

Pihkalan mukaan Suomen koululaitosta rappeuttaa opettajien arvovallan tuhoaminen, pakkomonikulttuurisuus ja homolobbaus. Suurin syyllinen on ”Suomen koulumaailman tärkein rasisminvastainen auktoriteetti”, joka on ”juutalainen **Karmela Liebkind**”. Helsingin yliopiston professori Liebkindin ajattelu perustuu Pihkalan mukaan juutalaisten teoreetikoiden, kuten **Ashley Montagun**, kirjoituksiin. Montagusta Pihkala käyttää tämän alkuperäistä nimeä **Israel Ehrenburg**.

MIRJA HUSSAIN / ETELÄ-SUOMEN SANOMAT

Juha Kärkkäinen Lahden-tavaratalon viisivuotispäivillä helmikuussa 2014.

ITÄ PI

SUNNUNTAI

LAURI ROTKO

Teksti on kirjoitettu harkiten, niin ettei sitä voi itsestään selvästi luokitella vihatekstiksi, mutta sen ilmiselvänä motiivina on juutalaisten kasvatusteoreetikoiden syyllistäminen.

Kiinnostavinta on se, kuka on nimimerkki Arvi Pihkala. Tiettävästi viimeisin **Arvi Pihkala** -niminen suomalainen oli sotamies, joka kuoli jatkosodassa 14. heinäkuuta 1941. Uusnatsiliike PVL:n ex-johtaja, sittemmin liikkeen vastustajaksi kääntynyt Esa Holappa (aiemmin Henrik Holappa) arveli Ylelle toukokuussa 2016, että Pihkala on PVL:n Juuso Tahvanaisen nimimerkki.

Holappa vahvistaa HS:lle uskomuksensa mutta lisää, että periaatteessa Pihkala saattaa olla useammankin uusnatsin yhteinen nimimerkki.

Malminkadulla Helsingin Kampissa on 111-vuotias synagoga, jonka kansliassa Kärkkäisen lehteä KauppaSuomea luetaan ehkä tarkemmin kuin missään muualla.

Suomen juutalaisten seurakuntien keskusneuvoston puheenjohtaja **Yaron Nadbornik** kertoo, että he ovat perustaneet ryhmän, joka käy paraikaa läpi tuhansia Suomessa julkaistuja juutalaisvastaisia kirjoituksia viime vuosilta.

Tarkoitus on tehdä tutkintapyyntöjä poliisille, kun koko aineisto on perattu. Myös Magneettimediaa syynätään tarkasti, sillä lehti on yhä täynnä juutalaisvastaisuutta.

Nadbornik pohtii, mahtaako Kärkkäinen olla edelleen Magneettimedian taustalla, esimerkiksi rahoittajana. Siitä hänellä ei ole varmaa näyttöä.

”Magneettimediassa on takana älyttömästi rahaa, ja joku sitä rahoittaa”, Nadbornik sanoo. ”Me juutalaiset olemme demografisesti merkityksetön muutaman tuhannen ihmisen yhteisö Suomessa, joten täytyy kyllä ihmetellä, miten jollakulla on siihen aikaa ja rahaa.”

Jopa Israelin valtio on noteerannut Kärkkäisen. Elokuussa 2013 Israelin suurlähettiläs **Dan Ashbel** vetosi silloiseen oikeusministeriin **Anna-Maja Henrikssoniin.** Asbel ihmetteli, että Magneettimedia saa julkaista juutalaisvastaisia kirjoituksia.

Kuukautta aiemmin yhdysvaltalainen, juutalaisvastaisuutta tutkiva Simon Wiesenthal Center (SWC) vetosi presidentti **Sauli Niinistöön,** että tämä tuomitsisi julkisesti Kärkkäisen.

Presidentinkanslia kieltäytyy luovuttamasta HS:lle tietoja siitä, mitä SWC:lle annettu vastaus sisälsi. Kanslia vetoaa siihen, että ne ovat salassa pidettäviä asiakirjoja.

Ankarasta paineesta huolimatta Ylivieskan johto on suhtautunut Kärkkäiseen ymmärtäväisesti.

Syyskuussa 2014 kaupunki myönsi Kärkkäiselle Pro Ylivieska -mitalin kaupungin kehittämisen eteen tehdystä työstä. Oli aivan poikkeuksellista, että Ylivieska antoi voimakkaan tuenilmauksen Kärkkäiselle kesken hovioikeuskäsittelyn.

Suomen juutalaisyhteisön johto raivostui. Se kirjoitti Ylivieskan päättäjille kirjeen ja kysyi: *Mitä kaupunginhallitus halusi viestittää? Sitäkö, että Rovaniemen hovioikeuden olisi pitänyt palauttaa ylivieskalaisen Juha Kärkkäisen kunnia ja vapauttaa hänet?*

Ylivieskan valtuuston puheenjohtaja Juha Pylväs kiistää, että kaupunki olisi yrittänyt vaikuttaa hovioikeuteen: ”Ei siinä kyllä sellaista tarkoitusta ollut.”

Kaksi kuukautta mitalin myöntämisen jälkeen Rovaniemen hovioikeus vahvisti Kärkkäisen tuomion. Perusteluissa luki: *Hän on – – julkituonut ja hyväksynyt sen, että hänen julkaisemansa mielipiteet kumpuavat ainakin osaksi 1930–1940-luvun kansallissosialistisesta ajattelumaailmasta.*

Lahden Kärkkäinen seisoo liikealueen laidalla tasan sadan kilometrin etäisyydellä Helsingin keskustasta.

Kärkkäisen tavarataloista isoimman, 32 000 neliön mahtihallin eteiskäytävällä on isoja vaaleanpunaisia kampanjajulisteita: *Kärkkäisen Sikapäivät. Röh! Röh!*

Kirjaosastolta ei löydy Kärkkäisen valikoiman kiistanalaisinta kirjaa, entisen Ku Klux Klan -johtajan **David Duken** *Juutalaista ylivaltaa*. Kun Kärkkäinen sai tuomion kiihotuksesta kansanryhmää vastaan, yhtenä perusteena oli Magneettimedian julkaisema Duken kirjan esipuhe.

Myyjä tarkistaa, onko kirjaa saatavilla.

”Se näyttää kahtakymmentä kappaletta täällä Lahdessa”, myyjä sanoo.

Kirjaa on saatavilla myös Ylivieskan ja Oulun tavarataloissa. Myyjä kävelee Lahden myymälän varastoon ja palaa Duken kirja kädessään. Hinnaksi myyjä kertoo saman 29,90 euroa, jolla kirjaa myydään myös Kärkkäisen verkkokaupassa.

Kirjan julkaisijaksi on ilmoitettu Vuohisaarna-kustantamo. PVL:n entinen jäsen Esa Holappa kertoo, että uusnatsien vastarintaliike osti aikoinaan suomennoksen koko painoksen ja alkoi myydä kirjaa. Nyt sitä ei löydy edes PVL:n verkkokaupasta.

Mutta Kärkkäiseltä löytyy.

Soitan vielä kerran Kärkkäiselle.

Vielä yksi mahdollisuus hänelle kertoa itse elämästään ja teoistaan. Olkoon tämä viimeinen kerta.

Puhelin on varattu, mutta Kärkkäinen soittaa takaisin. Hän kuulostaa rauhalliselta: ”Soitin ihan vain kertoakseni, että mua ei ihan oikeasti edes kiinnosta osallistua nyt mihinkään juttuun.”

Hän kertoo, ettei hänellä ole kovin syvää luottamusta ”ultraliberaaliin” Helsingin Sanomiin. Lehti on kuulemma kirjoittanut hänestä vain pahaa. ”Teillä on tietynlainen agenda, täysin yksipuolinen.”

Jos Helsingin Sanomat on ultraliberaali, kuinka luonnehtisit itseäsi?

”En mä osaa sanoa. Mutta tehdään nyt silleen, että mä en ole tässä millään tavalla mukana.”

Ehdotan, että tulen Ylivieskaan, jos Kärkkäinen ottaa minut siellä vastaan. Hän tekee selväksi, ettei ota.

Kerron, että olen tekemässä hänestä juttua joka tapauksessa. Ääni kiristyy hieman, mutta Kärkkäinen ei hermostu.

”Lähetä se sitten luettavaksi, niin katsotaan, että kaikki siinä on ok.”

Kerron, että hän saa sitaattinsa tarkastettavaksi, jos hän antaa haastattelun.

”No siinä tapauksessa voimme unohtaa koko asian”, Kärkkäinen sanoo.

Linjan toisesta päästä kuuluu enää: *tuut tuut tuut tuut...* ■